



SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2017)0501

Izvajanje direktive o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2017 o izvajanju Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji (2015/2129(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 3 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 82(2) in 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju členov 7, 8, 24, 47, 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah z dne 20. novembra 1989 in njenih protokolov,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo z dne 25. oktobra 2007,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o kibernetiski kriminaliteti z dne 23. novembra 2001,
- ob upoštevanju strategije o otrokovih pravicah (2016-2021), ki jo je sprejel Svet Evrope,
- ob upoštevanju Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ¹,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije ZN

¹ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

² UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

- o otrokovih pravicah¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2015 o spolni zlorabi otrok na internetu²,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. maja 2012 o evropski strategiji za boljši internet za otroke (COM(2012)0196) ter ob upoštevanju poročila Komisije z dne 6. junija 2016 z naslovom Končna ocena večletnega programa EU za zaščito otrok, ki uporabljajo internet in druge komunikacijske tehnologije (Varnejši internet) (COM(2016)0364),
 - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 16. decembra 2016 o oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za izpolnitev določb Direktive 2011/93/EU (COM(2016)0871), in poročila Komisije z dne 16. decembra 2016 o oceni izvajanja ukrepov iz člena 25 Direktive 2011/93/EU (COM(2016)0872),
 - ob upoštevanju poročila Europolu iz leta 2016 o oceni ogroženosti zaradi organiziranega internetnega kriminala (iOACTA),
 - ob upoštevanju poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice z dne 27. februarja 2017 z naslovom Otrokom prijazno pravosodje: vidiki in izkušnje otrok, ki sodelujejo v sodnih postopkih kot žrtve, priče ali stranke v devetih državah članicah EU (Child-friendly justice: Perspectives and experiences of children involved in judicial proceedings as victims, witnesses or parties in nine EU Member States),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. aprila 2017 z naslovom Zaščita otrok pri migracijah (COM(2017)0211),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za kulturo in izobraževanje in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0368/2017),
- A. ker so dejanja spolne zlorabe in spolnega izkoriščanja otrok hude kršitve temeljnih človekovih pravic, zlasti pravice otrok do potrebnega varstva in skrbi za zagotovitev njihove dobrobiti, kot je določeno v Konvenciji OZN o otrokovih pravicah iz leta 1989 in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;
- B. ker je treba pri izvajanju kakršnih koli ukrepov za boj proti tem kaznivim dejanjem upoštevati zlasti koristi otroka v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in Konvencijo OZN o otrokovih pravicah;
- C. ker je Direktiva 2011/93/EU obsežen pravni instrument, ki vsebuje določbe o kazenskem materialnem pravu in kazenskih postopkih, ukrepih za pomoč žrtvam in njihovo zaščito, vključno z upravnimi ukrepi, in ker njeno izvajanje zahteva tesno sodelovanje akterjev iz različnih sektorjev, kot so organi kazenskega pregona, pravosodje, združenja staršev in družin, ki se dejavno ukvarjajo z zaščito

¹ UL C 289, 9.8.2016, str. 57.

² UL C 316, 30.8.2016, str. 109.

mladoletnikov, nevladne organizacije, ponudniki internetnih storitev in drugi;

- D. ker poročilo Komisije o izvajanju ne vključuje statistik o odstranjevanju in preprečevanju dostopa do spletnih mest, ki vsebujejo ali širijo podobe spolne zlorabe otrok, zlasti statistik o hitrosti odstranjevanja nezakonitih vsebin, pogostosti, s katero po prejetju poročil ukrepajo organi kazenskega pregona, zamudah pri odstranjevanju spletnih mest, da ne bi motili preiskav v teku, ali pogostosti, s katero tako shranjene podatke sodni organi ali organi kazenskega pregona dejansko uporabijo;
- E. ker je dejstvo, da žrtve zlorabe pogosto ne prijavijo, eden od glavnih izzivov preiskovanja spolne zlorabe otrok in pregona storilcev; ker dečki redkeje prijavijo zlorabo;
- F. ker otroci, ki so žrtve spolne zlorabe ali izkoriščanja, trpijo zaradi številnih in dolgotrajnih fizičnih in/ali psiholoških travm, ki jim lahko sledijo tudi v odraslost;
- G. ker je spolna zloraba in izkoriščanje otrok na spletu pojav, ki se razvija, in ker se v internetu pojavljajo nove oblike kaznivih dejanj, kot sta „maščevalna pornografija“ in spolno izsiljevanje, ki se jih morajo države članice lotiti s konkretnimi ukrepi;
- H. ker se organi kazenskega pregona srečujejo z izzivi, ki jih predstavljajo omrežja vzajemne izmenjave (peer-to-peer) in zasebna omrežja, ki si izmenjujejo gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok; ker je treba deklice in dečke že od zgodnje starosti ozaveščati o tveganjih in o tem, da je v digitalni dobi pomembno spoštovati dostojanstvo in zasebnost drugih;
- I. ker so migrantski otroci – zlasti deklice, pa tudi precejšen delež dečkov¹ – še posebno izpostavljeni spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok v rokah trgovcev z ljudmi, tihotapcev, preprodajalcev drog, ljudi v krogu prostitucije ter drugih posameznikov in krogov, ki izkoriščajo njihovo ranljivost, na poti v Evropo in potem, ko tja prispejo;
- J. ker industrija spolnega turizma prizadene precejšnje število otrok, zlasti deklic, pa tudi pomemben delež dečkov;
- K. ker je treba zaradi skladnosti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah pri ukrepih, sprejetih v skladu z uvodno izjavo 47 Direktive 2011/93/EU v zvezi s preprečevanjem dostopa in odstranjevanjem spletišč, spoštovati zaščitne ukrepe iz člena 25 te direktive;
- L. ker je bilo s sistematičnim pregledom in metaanalizo ugotovljeno, da je za invalidne otroke trikrat verjetneje, da bodo postali žrtve fizičnega ali spolnega nasilja, kot za njihove neinvalidne vrstnike;
- M. ker uporaba izraza „otročka pornografija“ ni ustrezna za opredelitev kaznivih dejanj iz členov 5 in 2(c) Direktive 2011/93/EU in ima lahko negativne posledice za otroke žrtve;

¹ Raziskave kažejo, da se lahko dečki počutijo še posebej nesproščeni v zvezi z razkrivanjem spolne zlorabe, med drugim tudi zaradi razlogov, povezanih z družbenimi domnevami glede moških. Glej na primer študijo, ki jo je pripravil Oddelek za naknadno oceno učinka Službe Evropskega parlamenta za raziskave, PE 598.614, str. 16, in Schaefer, G. A., Mundt, I. A., Ahlers, C. J., in Bahls, C., „Spolna zloraba otrok in psihološka oslabitev žrtve: rezultati spletne raziskave, ki so jo izvedle žrtve“ (Child sexual abuse and psychological impairment in victims: results of an online study initiated by victims), *Journal of Child Sex Abuse*, zv. 21, št. 3, 2012, str. 343–360.

Glavne ugotovitve in priporočila

1. nedvoumno obsoja vse oblike spolne zlorabe in izkoriščanja otrok, pa tudi nasilno in škodljivo viktimizacijo otrok na vseh ravneh; pozdravlja dejstvo, da je Svet Evrope sprejel strategijo o otrokovih pravicah (2016–2021); poziva vse institucije EU in države članice, naj ustrezno ukrepajo, da bi preprečile vse oblike fizičnega in psihološkega nasilja, vključno s telesno in spolno zlorabo ter spolnim izkoriščanjem, ter otroke zaščitile pred njimi; poziva vse institucije EU in države članice, naj z združenimi močmi učinkovito ukrepajo, da bi izkoreninile spolno zlorabo in izkoriščanje ter na splošno vsa spolna kazniva dejanja zoper otroke; poziva institucije EU in države članice, naj imajo zaščito otrok za izrecno prednostno nalogo, ko pripravljajo in izvajajo politike, ki bi lahko negativno vplivale nanje;
2. meni, da je Direktiva 2011/93/EU trden in celovit pravni okvir za boj proti spolnim zlorabam in spolnemu izkoriščanju otrok; obžaluje velike izzive, s katerimi se države članice soočajo pri prenosu in izvajanju direktive, zlasti v zvezi z določbami o preprečevanju, preiskovanju in pregonu ter pomočjo žrtvam in njihovo zaščito, ter dejstvo, da možnosti, ki jih ponuja direktiva, še niso v celoti izkoriščene; poziva države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za pravilen prenos direktive v celoti; poziva države članice, naj zagotovijo, da se bo pravnemu prenosu sledilo učinkovito izvajanje, ki bo zagotovilo zaščito in pomoč otrokom žrtvam in ničelno toleranco do spolne zlorabe otrok;
3. obžaluje, da Komisija svojih poročil o izvajanju ni mogla predstaviti v roku, določenem v členu 28 Direktive 2011/93/EU, ter da je v dveh poročilih o oceni, ki ju je predstavila, zgolj popisano prenos v nacionalno pravo držav članic, medtem ko njihova skladnost z direktivo ni bila v celoti ocenjena; zahteva, naj države članice sodelujejo in Komisiji posredujejo vse ustrezne informacije o izvajanju direktive, vključno s statističnimi podatki;
4. poudarja, da je za taka kazniva dejanja zoper otroke izraz „gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok“ primernejši od izraza „otroška pornografija“; poziva Komisijo in države članice, naj uporabljajo izraz „gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok“ namesto izraza „otroška pornografija“; vendar poudarja, da novo besedišče na noben način ne omejuje kaznivih dejanj, naštetih v okviru „otroške pornografije“ v členu 5 Direktive 2011/93/EU v povezavi s členom 2(c);
5. obžaluje, da v poročilu Komisije o izvajanju ni omenjeno, ali je Komisija ocenila učinkovitost sistema INHOPE pri prenašanju poročil sogovornikom v tretjih državah;
6. obžaluje, da Komisija ni zbrala podatkov o vrstah preprečevanja dostopa, ki so bile uporabljene; obžaluje, da niso bili objavljeni podatki o številu spletnih mest na seznamih za preprečitev dostopa v posameznih državah; obžaluje, da niso bile ocenjene varnostne metode, kot je šifriranje, s katerimi se preprečuje uhajanje seznamov za preprečevanje dostopa, ki bi imeli sicer resen nasproten učinek; pozdravlja dejstvo, da je Komisija, ki je leta 2011 spodbujala obvezno preprečevanje dostopa, to stališče izrecno opustila;

Materialno kazensko pravo (členi 3, 4 in 5 direktive)

7. je seznanjen z dejstvom, da so države članice prenesle določbe materialnega kazenskega prava iz Direktive 2011/93/EU; je kljub temu zaskrbljen, ker nekatere države članice

niso v celoti prenesle določb o kaznivih dejanjih spolnega izkoriščanja (člen 4), o kaznivih dejanjih spolne zlorabe, kadar gre za zlorabo priznanega položaja zaupanja, avtoritete ali vpliva (člen 3(5)(i)) ali za zlorabo posebno ranljivega položaja otroka (člen 3(5)(ii)), in o odgovornosti pravnih oseb (člen 12);

8. meni zlasti, da bi si morale države članice na vso moč prizadevati za boj proti nekaznovanju storilcev spolne zlorabe otrok, pa tudi posameznikov ali pravnih oseb, ki podpirajo kakršno koli kaznivo dejanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok, pri njem pomagajo ali k njemu napeljujejo; meni, da je izredno pomembno, da države članice zagotovijo odgovornost tako fizičnih kot tudi pravnih oseb, kadar pomanjkljivo spremljanje ali nadzor člana te pravne osebe dopusti ali olajša storitev kaznivih dejanj;
9. je zlasti zaskrbljen nad nevarnostmi in tveganji, ki jih pomeni spletna razsežnost za otroke, še posebno v zvezi s spletnim pridobivanjem otrok, pa tudi s pridobivanjem otrok za spolne namene in drugimi oblikami napeljevanja; meni, da je treba zato najti načine za prepoznavanje, prijavljanje in preiskovanje takih nevarnih praks; poudarja, da je treba zvišati raven zaščite otrok na spletu, obenem pa uvesti programe ozaveščanja in obveščanja o nevarnostih na spletu;
10. spominja Komisijo, da bi morale biti omejitve spletne vsebine pravno utemeljene, dobro opredeljene, sorazmerne in legitimne ter imeti jasen namen;
11. je zaskrbljen zaradi povečanja števila prenosov spolne zlorabe otrok v živo prek spleta, katerih storilci so visoko usposobljeni in inovativni, ko gre za uporabo napredne tehnologije; meni, da si morajo zato vse države članice prizadevati, da bi razvile inovativne tehnične aplikacije za zaznavanje takih vsebin in preprečevanje dostopa do njih, obenem pa uvesti omejitve za plačevanje tovrstnih storitev;
12. poudarja potrebo po obravnavi novih oblik kaznivih dejanj na spletu, kot sta maščevalna pornografija in spolno izsiljevanje, ki prizadenejo veliko mladih, zlasti najstnic; poziva organe kazenskega pregona in sodstva držav članic, naj sprejmejo konkretne ukrepe za boj proti tej novi obliki kriminalitete, ter internetni sektor, klicne centre, nevladne organizacije in vse organe, ki jih zadeva to področje, naj prevzamejo skupno odgovornost pri iskanju rešitev za boj proti tovrstni kriminaliteti, vključno z boljšo uporabo razpoložljivih tehnologij in razvojem novih tehnologij, ki bi omogočile lažjo identifikacijo storilcev kaznivih dejanj na spletu;
13. ponovno poudarja pravico vsakega posameznika, da odloča o usodi svojih osebnih podatkov, zlasti ekskluzivno pravico do nadzorovanja uporabe in razkrivanja osebnih podatkov ter pravico do pozabe, ki je opredeljena kot možnost, da oseba doseže takojšnjo odstranitev vsebine, ki bi lahko škodila njenemu dostojanstvu;
14. vztraja, da morajo države članice, ki tega še niso storile, poleg spletnega navezovanja stikov inkriminirati tudi kibernetško zalezovanje ali zapeljevanje otrok na spletu; spominja, da kibernetško zalezovanje pomeni, da odrasla oseba na spletu naveže stik z mladoletno osebo ali osebo, za katero meni, da je mladoletna, z namenom, da bi zoper njo pozneje storila kaznivo dejanje;
15. obžaluje, da niso na voljo statistični podatki o uporabi postopkov kazenskega prava za zaseg opreme v ustreznih primerih;

Preiskovanje in pregon

16. ugotavlja, da nekatere države članice niso izpolnile zahteve glede sorazmernega obdobja za pregon kaznivih dejanj po doseženi polnoletnosti žrtve; zato spodbuja države članice, naj zagotovijo, da so zakonski roki, v okviru katerih se ta kazniva dejanja smejo prijaviti in preganjati, dovolj dolgi in da se vsaj začnejo pri polnoletnosti otroka žrtve, da bi omogočili kazenski pregon takega kaznivega dejanja;
17. poudarja pomen izvajanja člena 17, da se državam članicam zagotovi sodna pristojnost nad kaznivimi dejanji, ki so storjena z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) z dostopom na njihovem ozemlju, ne glede na to, ali se same tehnologije nahajajo na njihovem ozemlju ali ne; poudarja, da je treba razviti praktično podlago za skupen pristop EU na področju sodne pristojnosti v kibernetnem prostoru, kot je bilo poudarjeno na neuradnem srečanju ministrov za pravosodje in notranje zadeve 26. januarja 2016;
18. obžaluje, da nekatera kazniva dejanja iz Direktive 2011/93/EU niso vključena v nacionalno zakonodajo držav članic, kar zadeva ekstrateritorialno sodno pristojnost; obžaluje, da nekatere države članice zagotavljajo, da bodo preganjale kazniva dejanja spolne zlorabe, storjena v tujini, ne da bi žrtev vložila pritožbo; poziva države članice, naj te pomanjkljivosti učinkovito obravnavajo;
19. poziva vse države članice, naj organom kazenskega pregona in sodnim organom dodelijo ustrezne finančne in človeške vire za boj proti spolni zlorabi in izkoriščanju otrok, vključno s posebnim usposabljanjem policistov in preiskovalcev; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo vire za odkrivanje žrtev, ter poziva devet držav članic, ki še niso prenesle člena 15(4) Direktive 2011/93/EU o identifikaciji žrtev, naj to nemudoma storijo in ga začnejo izvajati z oblikovanjem specializiranih preiskovalnih skupin, opremljenih z ustreznimi orodji in viri;
20. obžaluje, da je zaradi visokega števila neprijavljenih primerov, novosti kaznivih dejanj in razlik v opredelitvah in metodologijah v posameznih državah članicah težko priti do natančnih statističnih podatkov o številu kaznivih dejanj, zlasti na področju spolne zlorabe in izkoriščanja otrok;
21. poudarja, da nekateri glavni izzivi, s katerimi se srečujejo organi kazenskega pregona in pravosodni organi pri preiskovanju in pregonu kaznivih dejanj spolne zlorabe otrok na spletu, izvirajo zlasti iz pogosto čezmejne razsežnosti preiskav in odvisnosti od elektronskih dokazov; ugotavlja zlasti, da je treba izboljšati digitalne preiskovalne tehnike in pri tem držati korak s hitrim tehnološkim razvojem;
22. poziva države članice, naj okrepijo sodelovanje med nacionalnimi organi pregona, vključno z večjo uporabo skupnih preiskovalnih enot; poziva organe, naj priznajo, da ima lahko prekomerno zanašanje na prijavnne točke in na internetni sektor nasproten učinek, saj se boj proti gradivu, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, s tem le preda podizvajalcem;
23. poziva države članice, naj določbe Direktive 2011/93/EU izvajajo tako, da bodo uporabne tudi v prihodnosti; poziva internetni sektor in ponudnike internetnih storitev, naj uporabljajo sodobno tehnologijo ter naj vlagajo v inovativne rešitve za izboljšanje možnosti za odkrivanje in kazenski pregon storilcev, za razbitje kriminalnih mrež na spletu ter za zaščito žrtev;
24. izraža zaskrbljenost zaradi rabe tehnologije Carrier-Grade Network Address Translation

(NAT CGN) s strani ponudnikov internetnih storitev, na podlagi katere lahko več uporabnikov istočasno uporablja isti IP-naslov, saj to ogroža spletno varnost in onemogoča ugotavljanje odgovornosti; poziva države članice, naj spodbujajo ponudnike internetnih storitev in omrežne operaterje, da sprejmejo potrebne ukrepe za omejitev števila uporabnikov na posamezen naslov IP, postopno odpravijo uporabo tehnologije CGN in izvedejo potrebne naložbe za nujno uvedbo nove generacije naslovov internetnega protokola (različica 6 – IPv6);

25. poziva države članice, naj povečajo politično in pravosodno sodelovanje ter v celoti izkoristijo obstoječa orodja sodelovanja EU, ki jih ponujata Europol – zlasti v okviru analitičnega projekta Twins in Evropskega centra za boj proti kibernetiki kriminaliteti – ter Eurojust, da bi zagotovile uspešno preiskavo in pregon storilcev ter morebitnih soudeležencev; poudarja, da bi bilo treba dati Europolu in Eurojustu ustrezna sredstva za izpolnjevanje teh nalog, in spodbuja države članice k izmenjavi primerov dobre prakse;
26. poziva države članice, naj povečajo politično in pravosodno sodelovanje v boju proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju migrantskih otrok, ki so še posebno izpostavljeni zlorabam, trgovini in spolnemu izkoriščanju, zlasti deklet, pa tudi dečkov; poziva k večjemu sodelovanju in hitri izmenjavi informacij med organi pri iskanju pogrešanih otrok ter k interoperabilnosti podatkovnih zbirk; poziva države članice, naj izvajajo celosten pristop, ki bo vključeval vse prizadete akterje, ter okrepijo sodelovanje z organi kazenskega pregona, socialnimi službami in civilno družbo; priznava pomembno vlogo civilne družbe pri prepoznavanju ranljivih otrok glede na to, da migrantski otroci ne zaupajo organom kazenskega pregona;
27. spodbuja države članice, naj okrepijo prizadevanja v boju proti otroškemu spolnemu turizmu in pregonu storilcev in soudeležencev ob upoštevanju odgovornosti vseh vključenih akterjev;
28. meni, da je treba države članice spodbujati, naj razvijejo specializirano mednarodno mrežo za boj proti spolnemu turizmu, obenem pa sprejmejo politike pod vodstvom vlade, kot je uvedba programov financiranja za pomoč družinam in otrokom, ki živijo na nevarnih območjih;

Preprečevanje (členi 22, 23 in 24 direktive)

29. poziva države članice, naj uvedejo učinkovite preventivne in intervencijske programe, vključno s programi rednega usposabljanja za vse uradnike, pedagoge, združenja staršev in deležnike, ki so v stiku z otroki, da bi bolje ocenili tveganje storitve kaznivih dejanj;
30. poziva vse države članice, naj izvajajo ustrezne ukrepe, kot so ozaveščanje javnosti, kampanje preprečevanja, usposabljanje in namenski izobraževalni programi za organe, starše, učitelje, otroke in mladoletnike, tudi v sodelovanju z združenji staršev, ki se dejavno ukvarjajo z zaščito otrok in mladoletnikov, in z ustreznimi organizacijami civilne družbe, da bi spodbudili medijsko pismenost, povečali spletno varnost ter poudarili pomembnost družinskih vrednot (npr. vzajemne odgovornosti, spoštovanja in skrbi), človekovega dostojanstva, samozavesti, nenasilja in na splošno pravice otrok, da so zaščiteni pred vsemi oblikami spolne zlorabe in spolnega izkoriščanja;
31. poziva institucije EU in države članice, naj vzpostavijo večstopenjski sistem zaščite otrok, ki bo temeljil na najboljših interesih otroka in polnem spoštovanju njegovih

temeljnih pravic, da bi s tem jasno sporočili, da so vse oblike telesne, spolne in čustvene zlorabe otrok nesprejemljive in kaznive;

32. spodbuja države članice k izmenjavi primerov dobre prakse o izobraževalnem gradivu in programih usposabljanja za vse vključene akterje, kot so učitelji, starši, pedagogi in organi kazenskega pregona, da bi se povečala ozaveščenost o pridobivanju otrok za spolne namene in drugih tveganjih za varnost otrok na spletu; spodbuja države članice, naj vzpostavijo ambiciozne izobraževalne programe, namenjene krepitvi moči tako staršev kot mladostnikov, ozaveščanju obojih o nevarnostih, povezanih s spletom, in spodbujanju k prijavi dogodkov, ki so jim bili priča ali katerih žrtve so, zlasti prek otrokom namenjenih prijavnih točk; meni, da je zelo pomembno staršem dati smernice za presojo tveganj, ki so jim morda izpostavljeni njihovi otroci, in za prepoznavanje prvih znakov morebitne spolne zlorabe prek spleta; poziva ponudnike storitev, naj pospešijo prizadevanja za ozaveščanje o tveganjih, povezanih z uporabo spleta, zlasti za otroke, tako da oblikujejo interaktivna orodja in zagotovijo informacijsko gradivo;
33. poziva države članice, naj v svojo zakonodajo vključijo obvezno preverjanje ozadja oseb, ki se prijavijo za prostovoljne dejavnosti ali delovna mesta, ki omogočajo dostop do otrok ali avtoriteto nad njimi, ter sistematično izmenjavo informacij o posameznikih, ki so nevarni za otroke;
34. poziva države članice k izmenjavi informacij o storilcih kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost otrok, da bi jim preprečili neopaženo selitev iz ene države članice v drugo zaradi poklicnega ali prostovoljnega dela z otroki ali v ustanovah za otroke; spodbuja države članice, naj izboljšajo izmenjavo informacij o kazenskih obsodbah in prepovedih ter zagotovijo sistematično in usklajeno zbiranje podatkov v nacionalnih registrih storilcev; poziva države članice, naj izpolnijo svoje obveznosti iz člena 22 Direktive 2011/93/EU ter naj zagotovijo učinkovito strokovno pregledane intervencijske programe in ukrepe za osebe, ki se bojijo, da bi lahko zagrešile kazniva dejanja spolne zlorabe otrok in druga kazniva dejanja iz členov od 3 do 7 te direktive;
35. ugotavlja, da so nekatere države članice pripravile posebne operativne sisteme in forenzične zmogljivosti, namenjene preiskovanju spolne zlorabe otrok; vendar ugotavlja, da večina držav članic nima specializiranih preiskovalnih služb, niti finančnih sredstev za pridobitev sodnomedicinske opreme, kot je posebna programska oprema, ki omogoča preiskave na spletu; zato priporoča, naj EU te službe podpira z zagotavljanjem ustreznih sredstev, če je to potrebno;
36. je seznanjen z dejstvom, da se spolna zloraba in spolno izkoriščanje otrok v večini primerov ne prijavita organom kazenskega pregona; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe za lažje in pogostejše prijavljanje teh kaznivih dejanj ter preučijo možnost vzpostavitve mehanizmov za sistematično in neposredno prijavo teh dejanj;
37. poziva države članice, naj razvijejo ali okrepijo telefonske linije za otroke v stiski, ki zagotavljajo pomoč in podporo otrokom žrtvam spolne zlorabe ali izkoriščanja ter izpolnjujejo temeljno pravico otrok, da izrazijo svoje mnenje; prosi države članice, naj zagotovijo, da bodo te linije na razpolago 24 ur na dan, dosegljive prek različnih komunikacijskih sredstev, zaupne, brezplačne za otroke kot tudi brez stroškov za linije, jasno umeščene v nacionalne sisteme za zaščito otrok ter deležne strukturnega in dolgoročnega financiranja;

Pomoč in zaščita (členi 18, 19 in 20 direktive)

38. poziva države članice, naj v celoti izvajajo Direktivo 2012/29/EU o pravicah žrtev kaznivih dejanj, sprejmejo posebne ukrepe za zaščito otrok žrtev in izmenjujejo primere dobre prakse za zagotovitev, da bi dobili otroci najboljšo pomoč in podporo skozi ves kazenski postopek in po zaključku postopka;
39. pozdravlja primere dobre prakse, ki so bili v nekaterih državah članicah sprejeti za zaščito otrok, kot je Barnhuset na Švedskem; poziva države članice, naj se osredotočijo na zagotavljanje pravne pomoči, psihološke podpore in pomoči ter se izogibajo sekundarni viktimizaciji otrok; spodbuja države članice, naj pripravijo kampanje za ozaveščanje na regionalni in nacionalni ravni, da bi spodbudile podporo otrokom žrtvam, pospešile kulturno spremembo v javnem mnenju in preprečile pripisovanje krivde žrtvam, kar lahko otrokom, ki so žrtve zlorabe, povzroči dodaten stres;

Odstranitev in preprečevanje dostopa (člen 25)

40. pozdravlja dejstvo, da so države članice vzpostavile zakonodajo in upravne ukrepe za odstranitev spletnih strani, ki vsebujejo gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, in gostujejo na njihovem ozemlju; poziva države članice, naj v celoti izvajajo člen 25 Direktive 2011/93/EU ter naj dajo prednost hitri odstranitvi vira gradiva, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, in uvedejo ustrezne zaščitne ukrepe; obžaluje, da je samo polovica držav članic v svojo zakonodajo vključila določbe, ki omogočajo preprečevanje dostopa do teh spletnih strani za uporabnike na njihovem ozemlju; opozarja, da so v boju proti širjenju gradiva, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, ukrepi odstranjevanja učinkovitejši od preprečevanja dostopa, saj se s preprečitvijo dostopa vsebina ne izbriše;
41. je zaskrbljen in obžaluje, ker Komisija kljub svoji navedbi, da nekatere države članice šestnajst let po začetku veljavnosti Direktive 2000/31/ES (direktive o elektronskem poslovanju) nimajo delujočih postopkov za prijavo in odstranjevanje nezakonitih vsebin, ni navedla morebitnih ukrepov, s katerimi bi od teh držav članic zahtevali, da ravnajo v skladu s pravom EU;
42. poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za zbiranje potrebnih informacij, da bi ugotovila, kakšni postopki se uporabljajo v državah članicah, kjer niso bili uvedeni delujoči postopki za prijavo in odstranjevanje nezakonitih vsebin ter kazenski ukrepi, in naj začne postopke za ugotavljanje kršitev zoper države članice, če se izkaže, da ne izpolnjujejo obveznosti iz Direktive 2000/31/ES v zvezi s tem;
43. obžaluje, da Komisija ni ocenila varnosti seznamov za preprečevanje dostopa, tehnologij, ki se uporabljajo za preprečevanje dostopa v državah, ki izvajajo ukrepe, ali izvajanja varnostnih ukrepov, kot je šifriranje, za shranjevanje in pošiljanje seznamov za preprečevanje dostopa, niti ni izvedla smiselne analize učinkovitosti tega ukrepa;
44. ugotavlja, da Direktiva 2011/93/EU ne zahteva obveznega preprečevanja dostopa; priznava, da za preprečevanje dostopa ne obstaja ne enotna ne zanesljiva tehnologija; priporoča odstranjevanje gradiva, ki prikazuje zlorabo, izkoriščanje ali spolno zlorabo otrok, pri viru v okviru učinkovitih sodnih postopkov in ukrepov kazenskega pregona;
45. poziva države članice, naj v sodelovanju z internetnim sektorjem pospešijo postopke za prijavo in odstranjevanje vsebin, ki so še vedno predolgi, ter naj vzpostavijo partnerstva z internetnim sektorjem, Europolom in Eurojustom za preprečevanje vdorov v omrežja

- in sisteme ter njihove zlorabe za razširjanje gradiva, ki prikazuje spolno zlorabo otrok;
46. poziva države članice, naj v primerih, v katerih so vsebine dane na voljo iz tretjih držav, okrepijo sodelovanje s temi tretjimi državami in z Interpolom za zagotovitev takojšnje odstranitve vsebin;
 47. priporoča, naj ustrezni organi redno posodablajo črne sezname spletnih mest, ki vsebujejo gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, in jih posredujejo ponudnikom internetnih storitev, da bi se izognili na primer prekomernemu preprečevanju dostopa in zagotovili sorazmernost; priporoča izmenjavo teh črnih seznamov med državami članicami, z Europolom in Evropskim centrom za boj proti kibernetiski kriminaliteti ter z Interpolom; meni, da bi lahko v tem pogledu uporabili nedavno razvito tehnologijo zgoščevanja, ki omogoča samodejno odkrivanje in prepoznavanje podob; poudarja, da bi bilo treba vsako tehnologijo pred uvedbo natančno preizkusiti, da bi odpravili ali vsaj zmanjšali možnosti vdorov, zlorabe ali nasprotnega učinka;
 48. spodbuja omrežje INHOPE, naj sodeluje s svojimi člani, da bi vzpostavili varen anonimen mehanizem poročanja za omrežja nevidnega spleta, kot so omrežja temnega spleta na omrežju TOR, ki bi zagotavljal enako visok standard anonimnosti, kot jo tiskovne organizacije zagotavljajo žvižgačem, da bi uporabnikom takih omrežij dali priložnost za posredovanje informacij ali poročil o gradivu, ki prikazuje spolno zlorabo otrok;
 49. poziva države članice, naj uvedejo obveznost za ponudnike internetnih storitev, da gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, ki ga odkrijejo v svoji infrastrukturi, samoiniciativno prijavijo organom pregona in nacionalnim prijavnim točkam; poziva Komisijo, naj nadaljuje financiranje v okviru instrumenta za povezovanje Evrope, da bi prijavnim točkam zagotovila ustrezne vire, da izpolnijo svoje naloge glede nezakonitih vsebin na spletu;
 50. priznava dejavno in podporno vlogo, ki jo imajo organizacije civilne družbe v boju proti gradivu, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, v internetu, kot je na primer omrežje prijavnih točk INHOPE, vključno s fundacijo za nadzor interneta (IWF) v Združenem kraljestvu; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z omrežjem INHOPE opredeli in izvaja primere dobre prakse, zlasti kar zadeva statistično poročanje in učinkovito sodelovanje z organi kazenskega pregona; poziva države članice, ki tega še niso storile, naj vzpostavijo prijavne točke, in meni, da bi jim moralo biti dovoljeno, da proaktivno iščejo gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, na spletu;
 51. poziva države članice, ki tega še niso storile, naj vzpostavijo in podpirajo varne in otrokom prilagojene mehanizme prijavljanja in svetovanja, na primer telefonske linije za pomoč ali spletne prijavne točke z elektronskimi naslovi ali aplikacije za tablice ali pametne telefone, na katere lahko internetni uporabniki tudi anonimno prijavijo na spletu najdeno gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, in prek katerih lahko poskrbijo za hitro presojo prijavljenih vsebin, da bi takoj izvedli postopke za njihovo prijavo in odstranitev ter odstranili vsebine, ki gostujejo zunaj ozemlja držav članic; prosi za jasno priznanje in krepitev teh prijavnih točk, države članice pa spodbuja, naj jim zagotovijo ustrezne vire, vključno s primernim proračunom in usposobljenim osebjem s strokovnim znanjem; meni, da bi bilo treba poleg prijav javnosti v okviru teh prijavnih točk dovoliti tudi proaktivno iskanje gradiva, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, na spletu;

52. poudarja, da je treba spodbujati in podpirati evropske programe obveščanja, ki posameznikom omogočajo, da organe opozorijo na nezakonite ali otrokom škodljive spletne vsebine;
53. poziva Komisijo, naj še naprej redno obvešča Parlament o stanju v zvezi z upoštevanjem direktive v državah članicah, in sicer z razčlenjenimi in primerljivimi podatki o uspešnosti držav članic pri preprečevanju spolne zlorabe in izkoriščanja otrok ter boju proti njima tako na spletu kot tudi drugje; poziva Komisijo, naj predloži bolj celovito poročilo o izvajanju direktive, ki bi moralo vsebovati dodatne informacije in statistične podatke o odstranjevanju in preprečevanju dostopa do spletišč, ki vsebujejo gradivo, ki prikazuje spolno zlorabo otrok, statistične podatke o hitrosti odstranjevanje nezakonitih vsebin za več kot 72 ur, o ukrepanju organov kazenskega pregona glede prijavljenih kaznivih dejanj ter o zamudah pri odstranjevanju zaradi preprečevanja poseganja v tekoče preiskave, informacije o uporabi hranjenih podatkov s strani sodnih organov in organov kazenskega pregona in o ukrepanju telefonskih linij, potem ko obvestijo organe kazenskega pregona, v smislu vzpostavitve stika s ponudniki spletnega gostovanja; naroča ustreznemu odboru, naj organizira predstavitev o stanju v zvezi z izvajanjem in po možnosti razmisli o sprejetju dodatnega poročila o spremljanju glede na izvajanje direktive;

o

o o

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.